

УДК 368.01(045)

Гнидюк І. В.Вінницький торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету**ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ АНДЕРРАЙТИНГУ
В СТРАХОВИХ КОМПАНІЯХ УКРАЇНИ**

У статті розглянуто теоретичний матеріал стосовно організації андеррайтингу та надання андеррайтерських послуг страховими компаніями України. Визначено відносини між андеррайтером та сюрвейером. Розкрито оптимальні параметри організації андеррайтерських служб в Україні.

Ключові слова: андеррайтинг, андеррайтер, сюрвейер, андеррайтерська політика, передстрахова експертиза, дохід від андеррайтингу.

Постановка проблеми. У сучасних умовах роль страхування, як однієї з найважливіших передумов безпечної життєдіяльності окремої людини, сім'ї, підприємства, суспільства в цілому, безперервно зростає. Страхування стає не тільки необхідним для подальшого розвитку української економіки, а й перетворюється на привабливий бізнес.

Основні тенденції розвитку страхування пов'язані з необхідністю створення надійного інструменту захисту інтересів людини, суспільства, держави, суб'єктів економічної діяльності від ризиків. У цьому контексті андеррайтинг є ключовою ланкою управління оперативною діяльністю страхової компанії, а андеррайтерський результат значною мірою визначає операційний результат страхової компанії.

Оскільки саме від правильного андеррайтингу залежали і залежать успішне здійснення страхових операцій і фінансовий результат страхування постає проблема організації андеррайтингу в страхових компаніях України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій/ Дослідженню андеррайтингу відводиться важлива роль в роботах ряду вчених економістів таких як Н. Г. Адамчук, О. П. Архипов, Ю. Брігхем, Л. Гаспенські, М. П. Логінов, Т. Менсон, Н. Н. Нікуліна, О. П. Привалова, М. А. Федотов, Д. Хемптон, Х. Хорсткотте, А. А. Циганов, І. Є. Шинкаренко, М. В. Щуклинова та ін.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Глобальна фінансова криза призвела до переоцінки всієї світової фінансової системи: банкрутство всесвітньо відомих банків, інвестиційних, іпотечних, страхових і будівельних компаній, обвал на фондових ринках змусили багатьох керівників по-новому поглянути на систему управління ризиками, якої досі не приділялося належної уваги на українському ринку. Тому виникла нагальна проблема організації процесу управління андеррайтингу в страхових компаніях України, що забезпечить підвищення андеррайтерського результату на стадіях формування, моніторингу та управління страховим портфелем страхової компанії, що і стало об'єктом даного дослідження.

Мета статті полягає в розкритті основних методів організації та управління процесом андеррайтингу у страхуванні, що дозволяють оперативно працювати з індивідуальними ризиками страховальників і покращувати андеррайтерські результати страховика.

Виклад основного матеріалу. В українській страховій практиці немає загальноприйнятого визначення андеррайтингу. Дослівно андеррайтинг (Underwriting) перекладається з англійської як

«підписання під» будь-чим, під будь-якими умовами, тобто прийняття рішення. Особу, яка здійснює андеррайтинг, називають андеррайтером. У літературі зустрічаються різні визначення страхового андеррайтингу та андеррайтера. Узагальнюючи наведені визначення і виходячи з власного практичного досвіду, дамо наступні визначення:

Андеррайтинг – бізнес-процес страхування, що полягає:

а) у прийнятті на страхування (перестрахування) або відхиленні заявленого об'єкту страхування, на основі оцінки притаманних цьому об'єкту індивідуальних ризиків, з метою формування або коригування умов договору страхування та визначення страхового тарифу;

б) у розробці заходів щодо забезпечення фінансової стійкості частини або всього страхового портфелю;

в) у розробці та виконанні заходів щодо зниження прийнятих на страхування (перестрахування) ризиків [12].

Андеррайтер – кваліфікований фахівець або спеціалізована організація, що діють від імені страховика і мають від нього повноваження приймати на страхування (перестрахування) або відхиляти запропоновані об'єкти страхування (ризиків), визначати тарифні ставки і конкретні умови договору страхування цих об'єктів (ризиків) виходячи з норм страхового права та очікуваних фінансових результатів у межах наявних повноважень [3].

Основне завдання андеррайтингу – відбір ризиків (Selection of risks) для формування збалансованого та рентабельного страхового портфелю за допомогою прийому на страхування об'єктів певного роду та ухилення від прийому на страхування інших об'єктів. Андеррайтер (у межах своїх повноважень) або страховиків вправі відмовити в прийомі на страхування найбільш ризикованих об'єктів, коли ймовірність страхової виплати та рівень збитку настільки великі, що вже не можуть розглядатися як випадкова подія [2].

У зарубіжній практиці андеррайтер – уповноважені підписувати документи від імені страхової компанії. Андеррайтер може виконувати і функції сюрвейера (оцінювача ризиків).

Умови андеррайтингу зазвичай виражаються в андеррайтерській політиці (Underwriting Policy) за допомогою якої, страхова компанія розглядає нові об'єкти страхування та ризики і приходить до висновку про прийняття або відхилення запропонованої справи. Андеррайтерська політика передбачає, зокрема, перелік об'єктів (ризиків) із зазначенням лімітів збитків по них, які страховик схильний прийняти, і другий перелік з об'єктами (ризиками), які страховик виходячи зі свого досвіду не приймає [1].

Всі ці визначення підкреслюють сутність андеррайтингу, як методу забезпечення фінансового результату страхування, шляхом селекції прийнятих ризиків. У зв'язку з цим говорять про дохід від андеррайтингу (Underwriting Income) у страхуванні як про різницю між отриманими преміями та витратами.

Посилення конкуренції на страховому ринку в Україні ставить перед андеррайтером завдання нового рівня складності: як зберегти клієнтську базу за активної демпінгової політики конкурентів, як підвищити якість страхових послуг і зберегти необхідний рівень рентабельності бізнесу.

Основна проблема, з якою стикаються страхові компанії, полягає в необхідності вдосконалення методів організації та управління процесом андеррайтингу у страхуванні, що дозволить оперативно працювати з індивідуальними ризиками страхувальників і покращувати андеррайтерські результати страховика [8].

Найбільш специфічним у діяльності страхової компанії є бізнес-процес страхового андеррайтингу. Ефективна організація даного процесу вимагає спеціалізованих знань і досвіду.

Всю процедуру страхування можна скласти з окремих складових, або бізнес-процесів: маркетингу, розробки страхового продукту, продажу, андеррайтингу, супроводу договорів, врегулювання збитків. На практиці ці процеси змішуються та повторюються. Взаємозв'язок андеррайтингу з іншими бізнес-процесами страхування зручно показати на діаграмі (рис. 1).

Рис. 1. Взаємозв'язок бізнес-процесів страхування [2]

У широкому розумінні до страхового андеррайтингу входять наступні операції:

- 1) аналіз ризиків, що включає, у свою чергу:
 - збір і вивчення інформації про об'єкт страхування і властиві йому ризики;
 - класифікацію і селекцію ризиків;
 - оцінку ризиків;
- 2) прийняття рішення про страхування відібраних ризиків або відмова у страхуванні;
- 3) визначення адекватного страхового тарифу по об'єкту і ризиках, що приймаються на страхування;

Рис. 2. Узагальнена покрокова процедура андеррайтингу

4) погодження страхової суми та розрахунок страхової премії;

5) визначення умов страхових виплат за ризиками, що приймаються на страхування;

6) укладення договору страхування;

7) розробка заходів щодо зниження ризиків;

8) контроль за станом застрахованого об'єкту, факторами, що сприяють і перешкоджають розвитку ризиків, та виконання заходів щодо зниження ризиків [4].

Всі ці операції тісно пов'язані між собою і взаємозалежні.

Узагальнена процедура андеррайтингу умовно показана на рис. 2.

Під час аналізу ризиків андеррайтер встановлює всю сукупність ризиків, що впливають на об'єкт страхування, класифікує за ознаками на страхові та не страхові; оцінює страхові ризики з ймовірності та очікуваному збитку і виділяє з цієї сукупності ті ризики, які можуть бути прийняті на страхування з урахуванням діючих правил (умов) страхування і тарифних керівництв. Первинна інформація про об'єкт береться з заяви на страхування та анкети, акту передстрахової експертизи, безпосереднього вивчення об'єкту андеррайтером. У проявах ризику необхідно враховувати принцип Парето, який стверджує, що для багатьох явищ 80 відсотків наслідків спричинені 20 відсотками причин. Ця ідея знайшла застосування у багатьох галузях, у тому числі і в страхуванні. Стосовно оцінки ризиків можна сформулювати наступним чином: приблизно на 20% об'єкту огляду припадає до 80% ризиків. У першу чергу, слід вивчати ці вразливі для ризику частини об'єкту [10].

Найважливішим етапом діяльності страховика є передстрахова експертиза, від її якості залежить успіх всіх наступних етапів укладення та виконання договору страхування. На практиці застосовується як стандартна, так і індивідуальна експертизи. У загальному виразі передстрахова експертиза включає в себе вивчення об'єкту і предмету страхування за документами, а при необхідності – безпосередній огляд і складання висновку. Передбачається, що експерт, який виконує передстрахову експертизу, має відповідну підготовку. Аналіз об'єкту страхування проводиться на основі ознайомлення з документами страхувальника та вивчення їх, і безпосереднього обстеження об'єктів, що заявляються на страхування. Перед-

страхове обстеження і оцінку ризику для цілей страхування може виконати і сам страхувальник безпосередньо, або ж він може звернутися до страхового брокера. Тому, якщо страхувальник (або брокер) пропонує провести таке обстеження або представляє результати вже проведеного обстеження, страховику доцільно вивчити їх для оцінки ризику [9].

Якщо об'єкт не дуже складний, то передстрахова експертиза може проводитися і продавцем. У складніших випадках його проводять андеррайтери разом з продавцем, а в найскладніших – сюрвейєри або перестраховальники разом з андеррайтером (і вже без продавця). Спочатку сюрвейєром називали експерта, який здійснює на прохання страхувальника або страховика огляд застрахованих суден, вантажів, що підлягають страхуванню і дає висновок про їх стан. Надалі, це поняття поширилося на інші види страхування, і сюрвейєром стали називати висококваліфікованого представника страховика, який виконує огляд та оцінку майна, прийнятого на страхування. На основі висновку сюрвейєра страховик приймає рішення про укладання договору страхування. У зарубіжній практиці, в ролі сюрвейєра виступають класифікаційні суспільства, а також спеціалізовані фірми з протипожежної безпеки, охорони праці та ін., взаємодіючи зі страховиком на договірній основі. На відміну від аджастера, сюрвейєр оглядає майно до моменту укладання договору страхування. Облік зовнішніх і внутрішніх обставин, взятих у їх єдності і взаємодії, дозволяє сюрвейєру чи іншому експерту оцінити природний стан об'єкту страхування і обстановку, в якій об'єкт знаходиться, спрогнозувати сприятливий або несприятливий результат страхування ризику для страховика і, відповідно, дати пропозиції за тарифом [1].

Висновком огляду має стати два основних результати:

1) віднесення об'єкту до категорії ризику (як мінімум до однієї з трьох: хорошої, середньої і поганої);

2) виявлення проблемних зон (у тому числі для використання в торзі з клієнтом).

Відносини між андеррайтерами і сюрвейєрами часто засновані на особистій довірі. Бізнес, побудований на обслуговуванні страхування як процесу, – це переважно консалтинговий бізнес; це поради, рекомендації, оцінки. Відповідальність за наслідки виконання цих рекомендацій або відмови від них, лежить виключно на особі яка приймає рішення. Загальна практика така: у будь-якому сюрвейєрському звіті обов'язково присутня згадка про те, що висновки, викладені в цьому звіті, не породжують ніяких зобов'язань з боку його авторів чи організацій які підготували звіт, за наслідками застосування цих рекомендацій замовником.

Незалежний сюрвейєр повинен залучатися до оцінки ризику в наступних ситуаціях:

1) при оцінці великого ризику;

2) в іміджевих цілях або за вказівкою страхувальника;

3) у випадках, коли страховик вперше стикається з нехарактерним для себе ризиком, але з міркувань розвитку бізнесу хоче цей ризик прийняти.

Іноді витрати на сюрвейєра можуть істотно перевищувати розмір страхової премії по даному ризику.

Сюрвейєр виступає стосовно до страховика в якості ризик-менеджера, в функції якого входять:

- огляд заявлених на страхування (об'єктів) предметів і виявлення факторів ризику;

- аналіз потенційних ризиків і загроз;

- мінімізація ризиків шляхом проведення превентивних заходів;

- оцінка та аналіз ефективності застосовуваних страховиком методів управління ризиками;

- розгляд передбачуваного страхового випадку в якості аварійного комісара [11].

Результатом проведення сюрвейєра є видача сюрвейєрського рапорту (висновку, звіту) про виконану роботу, отриманих даних і рекомендацій щодо усунення знайдених недоліків та вдосконалення системи контролю і ризик-менеджменту замовника. Якщо сюрвейєр замовляє страховик, то проект сюрвейєрського звіту відправляється і страхувальнику, з метою ознайомлення та уточнення рекомендацій.

Звіт може бути використаний як в цілях управління страхувальником своїми ризиками, так і для обговорення умов страхування з потенційними страховиками. В українській практиці функції сюрвейєра продовжують розширюватися, і на даний час багато сюрвейєрів займаються і врегулюванням збитків.

Результати класифікації відібраних ризиків є базою для подальшої роботи з ними – для прийняття рішень про умови страхування та розміри тарифних ставок і франшиз. Андеррайтер повинен оцінити заявленні на страхування ризики з урахуванням всіх притаманних їм суб'єктивних факторів і переконатися в тому, що фактори, властиві конкретному об'єкту, знаходяться не нижче рівня, закладеного в тарифних розрахунках. Необхідний рівень суб'єктивних факторів задається політикою андеррайтингу, правилами (умовами) страхування і тарифними інструкціями. Суб'єктивні чинники істотно різняться залежно від об'єктів страхування і проявляються індивідуально для кожного об'єкту.

Якщо в результаті передстрахової експертизи встановлено факт дотримання страхувальником всіх технічних, технологічних, організаційних, медико-соціальних та інших нормативів, можна припустити, що очікуваний збиток буде відповідати нормальним або сприятливим умовам розрахунку страхових тарифів і, отже, можливе застосування понижувальних коефіцієнтів до тарифу. При виявленні порушень необхідно застосовувати підвищувальні коефіцієнти або відмовити в страхуванні. Для унікальних об'єктів або умов їх експлуатації (зберігання та ін.), які не відповідають актуарним розрахункам, необхідно проводити додаткові дослідження із залученням фахівців для оцінки ймовірності настання страхових випадків за заявленими ризиками.

У результаті передстрахової експертизи, особливо промислових об'єктів, бажано отримати прогнозну оцінку очікуваного середнього збитку, виходячи з нормального функціонування захисних засобів. Максимальний очікуваний збиток можна оцінити виходячи зі сценарію (прогнозу) найгіршого варіанту розвитку аварії, іншої надзвичайної ситуації при виході з ладу наявних на об'єкті захисних засобів, а також непередбачуваність персоналу до ліквідації виникаючих надзвичайних подій або інших небезпек [6].

Найважливішим етапом андеррайтингу є формулювання конкретних умов договору, розмірів тарифних ставок і франшиз, рекомендацій страхувальнику щодо зниження ризику. Андеррайтер визначає технічні параметри підготовлюваного договору і формулює ті зобов'язання, які візьме на себе страховик, а також оцінює майбутні обсяги надходження страхової премії. Особливо відзна-

чимо, що у своїй роботі андеррайтер спирається не тільки на дані заяви про страхування, актів огляду та ін., а й на свій досвід та інтуїцію.

Після аналізу ризиків у процесі андеррайтингу настає ключовий момент: андеррайтер приймає рішення про те, страхувати конкретний ризик чи ні, так як ймовірні збитки занадто великі. Це – найважливіша стадія андеррайтингу, оскільки від прийнятого рішення буде залежати майбутній розвиток бізнесу страхової компанії та фінансові результати її діяльності.

Після укладення договору страхування андеррайтер бере участь в його супроводі, здійснюючи моніторинг стану об'єкту (предмету) страхування та контроль виконання плану заходів щодо зниження ризиків, і, в разі зміни параметрів прийнятих на страхування ризиків, перераховує страховий тариф і готує зміни до договору. При порушеннях страховальником своїх зобов'язань за договором страхування андеррайтер готує висновок про розірвання договору або про зменшення страхової виплати при настанні страхового випадку [4].

Останнім часом більшість вітчизняних страховиків вже створили або створюють власні служби андеррайтингу, з метою забезпечення і підвищення позитивного фінансового операційного результату по всій сукупності договорів страхування, що укладаються страховиком. Ця мета досягається організацією системного підходу до рішень про прийняття на страхування ризиків (укладанні договорів), їх тарифікації та інших умовах страхування, який дозволяє знаходити і підтримувати оптимальний баланс між обсягом продаж і рівнем виплат по кожному виду страхування залежно від конкретних об'єктів страхування, заявлених ризиків і ринкової ситуації, яка склалася.

Фахівці підкреслюють такі особливості андеррайтера у страховій компанії:

- андеррайтер не завжди має право самостійно визначати свою андеррайтерську політику;
- андеррайтер не може побачити остаточний результат своєї професійної діяльності та її вплив на фінансовий результат страховика в цілому, якщо не налагоджена регулярна робота з обліку прибутковості операцій страхування і перестрахування [5].

У повному циклі андеррайтингу беруть участь не тільки андеррайтинг. Узагальнено участь різних служб в процесі андеррайтингу показано в таблиці 1.

Для організації ефективної служби андеррайтингу необхідно забезпечити ефективну роботу традиційних служб страховика, насамперед фінансовий та операційний облік.

Керівник служби андеррайтингу повинен у першу чергу:

- забезпечити детальне знання і розуміння усіма фахівцями служби операцій страхування та перестрахування та постановку технічного завдання колективу андеррайтерів по оцінці конкретних ризиків;

- сформувати структуровану базу даних, яка дозволить знайти відповідь на будь-які запити андеррайтера.

Служба андеррайтингу зазвичай є колегіальним органом, яка включає головного андеррайтера, провідних андеррайтерів за напрямками (дирекціям) страхування в центральному офісі страховика і андеррайтерів за видами страхування в регіональних структурних підрозділах (філіях). Керує службою головний андеррайтер, який призначається виконавчим органом страхової компанії. Рішення з андеррайтингу та тарифний політиці, обов'язкові для всіх підрозділів, приймаються також виконавчим органом страховика. Технічну роботу щодо забезпечення діяльності служби андеррайтингу в цілому забезпечують спеціально створені для цих цілей відділи [7].

Підписання договорів страхування має право здійснювати уповноважені на те особи при неухильному дотриманні таких вимог:

- при підписанні стандартних договорів страхування – дотримання умов про стан об'єкту страхування і наборі страхових ризиків, затверджених діючим андеррайтерським (тарифним) керівництвом;
- при підписанні індивідуальних договорів страхування – наявність на договорі страхування візи (або наявності письмового позитивного висновку) андеррайтера, який має повноваження на прийняття відповідальності з відповідного виду страхування і ліміту відповідальності.

Результати роботи андеррайтерської служби оформляється у вигляді наступних документів і матеріалів:

- а) андеррайтерська та тарифна політика страховика за видами страхування та по портфелю в цілому;
- б) методологія андеррайтерської роботи;
- в) андеррайтерські та тарифні інструкції для масових видів страхування;
- г) типовий андеррайтерський висновок за індивідуальним договором страхування;
- д) типові форми умов договорів, полісів у частині розділів, що підпадають під сферу компетенції служби андеррайтингу;
- е) рекомендації експертам з ключових факторів, що підлягають опису при огляді об'єктів страхування для цілей андеррайтингу;

Таблиця 1

Участь служб страхових компаній в системі андеррайтингу

Напрямок роботи служби андеррайтингу	Андеррайтер	Служба ІТ	Фінансова служба	Керівник страховика (напрямок страхування)
Розрахунок і обґрунтування власного утримання	+		+	+
Оцінка та прийом ризиків в перестрахуванні	+		+	+
Ведення бази даних по договорам страхування та перестрахування	+	+	+	+
Аналіз технічних результатів	+	+	+	
Розробка пропозицій по оптимізації методів та моделей перед страховим захистом на основі аналізів фінансових результатів	+		+	+
Мотивація персоналу із залежності від результатів андеррайтингу	+		+	+

ж) ліміти відповідальності за видами страхування на один договір (предмет) страхування і порядок узгодження договорів з лімітами відповідальності, що перевищують встановлені ліміти;

з) рекомендації продавцям за попередніми переговорами з потенційними страхувальниками в частині можливих умов страхування за індивідуальними договорами;

і) аналітичні матеріали для керівництва страховою компанією: прогноз операційного фінансового результату (нетто-премії мінус виплати); прогноз динаміки зміни страхових резервів;

к) рішення служби андеррайтингу;

л) проекти рішень виконавчого органу страхової компанії [9].

Ефективність андеррайтингу оцінюють зазвичай за фінансовими результатами страхування. Для цього в загальному фінансовому результаті виділяють такі рівні:

1) андеррайтерський результат – зароблена нетто-премія (зарахована премія за мінусом страхо-

вих резервів та понесених витрат на ведення справи);

2) страховий результат – сума андеррайтерських результатів і доходів від інвестування страхових резервів;

3) операційний результат – сума страхового результату і доходів від інвестування акціонерного капіталу.

Страхова компанія, створена для того щоб приносити прибуток своїм засновникам, має бути зацікавлена в контролі цих трьох результатів.

Висновки і пропозиції. Отже, андеррайтинг у страхуванні відіграє важливу роль, так як є ключовим індикатором попередньої і наступної економічної доцільності процесу страхування, адекватності системи управління операційною діяльністю страховика, маркетингової політики, тарифної політики, перестрахування. Андеррайтинг являється первинним чинником, що впливає на надійність, стабільність та організаційний розвиток страхової компанії, і є її визначальним показником стратегічного планування та бюджетного управління.

Список літератури:

1. Архипов А. П. Андеррайтинг в страховании. Теоретический курс и практикум / Архипов А. П. – Москва; ЮНИТИ-ДАНА, 2007. – 240 с.
2. Архипов А. П. О страховом андеррайтинге / А. П. Архипов, Е. И. Дьяков // Финансы. – 2005. – N 8. – С. 51–56.
3. Веретнов В. Андеррайтинг у страхуванні / В. Веретнов: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.klubok.net>.
4. Архипов А. П. Страхование. Современный курс / А. П. Архипов, В. Б. Гомелля, Д. С. Туленты. – Москва: «Финансы и статистика», 2014. – С. 125–147.
5. Маслова Юрченко К. Визначення андеррайтингу у законодавстві України / К. Маслова Юрченко // Цивільне право. – 2011. – № 10. – С. 106–109.
6. Никулина Н. Н. Андеррайтинг в страховом бизнесе / Н. Н. Никулина, С. И. Савиных // Страховое дело. – 2008. – № 4. – С. 54–64.
7. Попова А. Особливості правового регулювання андеррайтингу / А. Попова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://radnuk.info/statti/227-gosp-pravo/14559-2011-01-18-05-18-31.html>
8. Федотов М. А. Андеррайтинг в страховании / М. А. Федотов // Финансы и кредит. – 2009. – N 43. – С. 63–67.
9. Шахов В. В., Ахвледиани Ю. Т. Страхование / В. В. Шахов, Ю. Т. Ахвледиани. – Москва: ЮНИТИ-ДАНА. – 2011. – С. 100–112.
10. Шинкаренко И. Э. Андеррайтинг как конкурентное преимущество / И. Э. Шинкаренко // Страховое дело. – 2004. – №3. – С. 20–24.
11. Щуклинова М. В. Совершенствование андеррайтинга в страховании / М. В. Щуклинова // Страховое дело. – 2008. – N 5. – С. 48–53.
12. Dictionary of Finance and Investment Terms [Електронний ресурс] Режим доступу. – <http://www.allbusiness.com/glossaries/best7effort/495187071.html>

Гнидюк І. В.

Винницький торгово-економічний інститут

Київського національного торгово-економічного університета

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ОРГАНИЗАЦИИ АНДЕРРАЙТИНГА В СТРАХОВЫХ КОМПАНИЯХ УКРАИНЫ

Резюме

В статье рассмотрен теоретический материал по организации андеррайтинга и предоставления андеррайтерских услуг страховыми компаниями Украины. Определены отношения между андеррайтером и сюрвейером. Раскрыты оптимальные параметры организации андеррайтерских служб в Украине.

Ключевые слова: андеррайтинг, андеррайтер, сюрвейер, андеррайтерская политика, предстраховая экспертиза, доход от андеррайтинга.

Gnydyuk I. V.

Vinnitsa Trade and Economic Institute

Kyiv National Trade and Economic University

THEORETICAL ASPECTS OF UNDERWRITING THE INSURANCE COMPANY UKRAINE

Summary

The article deals with theoretical material on the organization and provision of underwriting services of insurance companies anderrayterskyh Ukraine. Determined the relationship between the underwriter and surveyors. Reveals the optimal parameters of anderrayterskyh services in Ukraine.

Key words: underwriting, underwriter, surveyor, anderrayterska politika, peredstrahova expertise, income from underwriting.